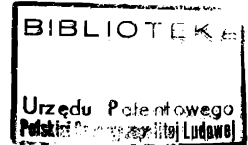

20 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

A436, 21/46

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1260.

Kl. 71 a 1.

21/46

Józef Dziedziczak,
Łódź (Polska).

Obcas.

Zgłoszono: 19 marca 1921 r.
Udzielono: 29 grudnia 1924 r.

Łatwe i szybkie zdzieranie się obcasów, wywołujące poddanie się obcasa wtył, uciekanie pod stopę i wykrzywienie, zmusza nie tylko do częstej zwykłej naprawy czyli nałożenia tak zwanych fleków, lecz po większej części także do gruntownej przeróbki całego obcasa. Zabiera to dużo czasu, jest przytem kosztowne, a klient, zdany na pomoc specjalisty, czekać musi zawsze czas pewien na przeprowadzenie nieodzownej reperacji.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższe niedogodności i umożliwia samemu naprawę zdartego obcasa bez pomocy postronnej na poczekaniu. Polega on na tem, że tak zwany flek przymocowany jest wymiennie do właściwego obcasa drogą mechaniczną w sposób łatwo rozłączalny, wobec czego w razie zdarcia

obcasa, odłączyć można z łatwością flek i zamocować nowy na obcasie bez trudu, tworząc znowu sztywną całość.

Rysunek przedstawia wynalazek uwidoczniiony w przekroju obcasa damskiego bucika.

Do bucika 1 przyśrubowany jest śrubkami 2 słupek 3 z wywierceniem 4. W wywierceniu tem ułożona jest wkładka 5 w postaci rurki z pełnym dnem, sięgającą aż do podstawy słupka, opierająca się u dołu kołnierzem 6 o słupek 3. Kołnierz 6 dostosowany jest do przekroju słupka w danym miejscu. Wkładka 5 przymocowana jest do bucika 1 śrubką 7, przez co tworzy wraz ze słupkiem i kołnierzem sztywną całość. Do dolnego przekroju słupka i kołnierza 6 dostosowana jest płytka 8 z ostrzami 9 oraz bocznym wydłużeniem 10, za-

giętem za wewnętrzną stronę słupka, i posiadającym zagłębienie 11, które układa się w odpowiednim wyżłobieniu słupka. W płytce 8 znajduje się otwór, przez który przekłada się czop 12 z główką 13, którego średnica dostosowana jest do otworu wkładki 5. Czop 12 posiada gwintowany otwór poprzeczny 14, który po ułożeniu czopa na miejscu znajduje się naprzeciwko wywiercenia poprzecznego 15 słupka oraz wkładki, które znowu leży w jednej osi z odnośnym otworem w zagłębieniu wydłużenia 10 płytki 8.

Zapomocą ostrzy 9 przytwierdza się do płytki 8 po uprzednim włożeniu czopa 12 do jej otworu warstwę skóry w postaci fleka 16 odpowiedniej grubości i kształtu, dostosowanego do całości gotowego obcasa. Następnie układa się płytkę 8 wraz z czopem 12 do otworu wkładki 5 i przykręca ją wraz z zagiętem przedłużeniem 10 śrubką 17 do słupka. Urządzenie tego rodzaju prowadzi do bardzo silnego złączenia wszystkich czę-

ści a zagłębienie 11 służy prócz tego równocześnie do zasłonięcia główki śrubki 17 od zewnątrz.

Powyższa budowa obcasów umożliwia bardzo szybką i łatwą zmianę fleka bez pomocy postronnej, wystarcza bowiem po odłączeniu płytki ze zdartym flekiem oderwać stary i założyć nowy i znowu złączyć wszystko w jedną sztywną całość. Zapasowe fleki zaleca się kupować w pewnej ilości wraz z bucikami.

W podanem wykonaniu jest wywiercenie w słupku skośne, lecz może być ono także zupełnie pionowe, mianowicie w obcasach męskich.

Zastrzeżenie patentowe.

Obcas, tem znamienny, że czop (12) zamocowany jest we wkładce (15), przyśrubowanej do bucika, a ułożonej w wywierceniu (14) słupka i opierającej się swym kołnierzem (6) o spód słupka (3).

Józef Dziedziczak.

Zastępca: Cz. R a c z y ń s k i,
rzecznik patentowy.

